

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Mf.I.50.025/2020/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Nikházy László ügyvéd ügyintézésével együtt eljáró Nikházy és Társa Ügyvédi Iroda (**CÍM**) által képviselt felperes neve (**FELPERES CÍME**) felperesnek - a Dr. Fülöp Tamás ügyvéd ügyintézésével együtt eljáró Fülöp Ügyvédi Iroda (**CÍM**) által **ALPERES NEVE (ALPERES CÍME)** alperes ellen közalkalmazotti viszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei iránt indított perében a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság **ÜGYSZÁM** számú ítélete ellen az alperes által **ÜGYSZÁM/2** sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 2 700 (kétezer-hétszáz) forint általános forgalmi adót tartalmazó 12 700 (tizenkétezer-hétszáz) forint másodfokú eljárással felmerült költséget.

A le nem rótt fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes 2015. június 1. napjától gondozó munkakörben közalkalmazotti viszonyban állt az alperes ...ban, egy havi távolléti díja bruttó 260 170 forint volt.

2018. július 30. napján az ...nak tetőszerkezete és az arra szerelt napelemek megrongálódtak a viharban, az épület negyedik szintjét ki kellett üríteni, több munkavállalót berendeltek. A káresetről mások mellett a 3600.hu internetes oldalon is cikk jelent meg „Szinte teljesen leszedte a vihar az ...nak tetejét” címmel, melyhez kapcsolódva facebook profillal bejelentkezve nyilvános kommenteket lehetett közzé tenni. Az alperes munkavállalói, **MUNKAVÁLLALÓ 1, MUNKAVÁLLALÓ 2, MUNKAVÁLLALÓ 3** és a felperes a cikk alá nyilvános bejegyzéseket írtak, ezek során a felperes ... néven szerepelt.

Az alperes a kommentek tartalmát megismerve 2018. augusztus 8. napján kelt **ÜGYSZÁM** számú egyoldalú intézkedéssel a felperes közalkalmazotti jogviszonyát rendkívüli felmentéssel megszüntette, mert a kommenteket közzé tevő közalkalmazottak a facebook nyilvános üzenőfalán 2018. július 30. napján mind tartalmában, mind hangnemében sértő beszélgetést folytattak, vulgáris, sértő kifejezéseikkel megsértették az intézmény és szervezeti egység, valamint a napelemeket felszerelő gazdasági társaság jó hírét, belső, bizalmas információkat osztottak meg a nyilvánossággal, ezzel

közalkalmazotthoz nem méltó magatartást tanúsítottak. Hivatkozott a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban Mt.) 52. § (1) bekezdés c) és d) pontjára, 6. és 8. §-ra, valamint a munkaköri leírásban foglaltakra.

A felperes keresetében kérte a közalkalmazotti jogviszonya jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként kötelezni alperest 520 340 forint felmentési időre járó távolléti díjnak megfelelő átalánykártérítés és bruttó 260 170 forint végkielégítés, valamint ezen összegek után 2018. augusztus 10. napjától járó késedelmi kamat és perköltség megfizetésére.

Állította, hogy a rendkívüli felmentés nem valós indokokat tartalmaz, nem felel meg az elvárható indokolás követelményének, nem konkrét, mintegy kollektív felelősségrevonással élve nem jelöli meg az egyes közalkalmazottak mulasztását. Hivatkozott arra is, hogy 18 év alatti gyermekét egyedül neveli.

Az alperes ellenkérelmében kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a rendkívüli felmentés indokolása világos és okszerű volt; a beszélgetésben részt vevő közalkalmazottak megszólalásai nem választhatóak el egymástól, egymást támogatóak, a közalkalmazott terhére róható az is, hogy más megszólalókkal egyetértett.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonyának jogellenes megszüntetésére tekintettel fizessen meg a felperesnek 520 340 forint felmentési időre járó díjnak megfelelő átalánykártérítést, 260 170 forint végkielégítést, valamint ezen összegek után 2018. augusztus 10. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamatot és 40 000 forint perköltséget. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak 46 831 forint eljárási illetéket.

Tényként rögzítette, hogy a felperes és kollégái a nyilvános 3600.hu oldalon írtak kommenteket az ...t ért viharokról megjelent cikk alá, mely bárki számára elérhető volt. A cikk és a kommentek alapján beazonosítható az alperes, valamint az is, hogy a bejegyzések egy részét az ott alkalmazott közalkalmazottak tették, azonban a rendkívüli felmentés indoklásával ellentétben a napelemeket felszerelő gazdasági társaságra nincs utalás, a felmentés ezen indoka nem valós.

Kiemelte, hogy kollektív büntetés kiszabására nincs lehetőség, a kötelezettségszegés személyenként vizsgálendő, azzal, hogy az egyes megszólalók egymásra gyakorolt hatása nem maradhat figyelmen kívül. A közalkalmazottak némelyike valóban sértő, trágár kifejezéseket használt, azonban a felperes bejegyzései sem önmagukban, sem az egyéb bejegyzések mellett nem voltak sértőek, trágárok, jó hírnév megsértésére alkalmasak, a felperes belső, bizalmas információkat sem osztott meg. A felperes ugyan nem határolódott el a bejegyzésektől, azonban megszólalásai nem voltak szándékerősítőek a többi kommentelőre. A rendkívüli felmentésben megjelölt állítások nem voltak valóságok, a felmentés jogellenes volt.

A felmentés jogellenességére tekintettel a Mt. 82. § (1)-(4) bekezdéseinek felhívásával kötelezte az alperest az által nem vitatott összegű kártérítés és végkielégítés megfizetésére.

Kötelezte a pervesztes alperest a le nem rótt kereseti illeték megfizetésére, mivel a perben személyes illetékmentesség iránti kérelmet nem terjesztett elő.

Az alperes fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását, és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását.

A felmentés megfelelt a világosság és okszerűség követelményének, a felperes terhére rótt kötelezettségszegések és magatartások egyértelműen beazonosíthatóak voltak. A rendkívüli

felmentésben megjelölt indokok mellett valóságosak is, a felperes megszegte az Mt. 52. § (1) bekezdés c) és d) pontjait, 6. § (1)-(2) bekezdését, 8. § (1)-(4) bekezdéseit és a munkaköri leírás általános fejezet 3. pontját. Kiemelte, hogy a felperes más kollégákkal együtt, egymást váltva tett nyilvános bejegyzéseket, így kijelentései nem választhatóak el a megjelent egyéb hozzászólásoktól. Nem vitatta, hogy a felperes személyesen nem használt vulgáris, trágár kifejezéseket, de részt vett egy ilyen hangvételű beszélgetésben, megosztotta a cikket és a hozzászólásokat, ezzel hozzájárult ahhoz, hogy azt mások is megismerhessék. A beszélgetés azt üzeni, hogy az alperesi intézmény felelőtlenül működik, nem tartja be a szakmai és egyéb szabályokat, a közalkalmazottak kiválasztása során nem jár el kellő körültekintéssel; a felperes és a beszélgetésben részt vevő közalkalmazottak negatív hozzáállást, nem megfelelő erkölcsi felfogását tükrözi, alkalmas az alperes jó hírnevének, gazdasági érdekeinek veszélyeztetésére. A felperes a cikket és a beszélgetést megosztotta és lájkolta, amivel azt fejezte ki, hogy azzal mind tartalmában, mind stílusában egyetért. A véleménynyilvánítás szabadsága ilyen kiterjesztően nem értelmezhető. Hangsúlyozta, hogy a felperes maga is tett jogsértés megállapítására alkalmas bejegyzést „Szerintem ne menj messzire ki szerelte a lemezt”.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes kötelezését a másodfokú eljárással felmerült költségei megfizetésére. Hangsúlyozta, hogy az alperes lényegében kollektív felelősséget megállapítva rója a felperes terhére a beszélgetésben részt vevő harmadik személyek által előadottakat. Az üzenő falon közzétettek valós eseményről szólnak, így nem sérthették az alperes vagy a kivitelező gazdasági érdekeit, jó hírnevét; a bejegyzéseket tévők által tett megjegyzések erre ezen túl sem alkalmasak. A felperes megnyilatkozásai mellett éppen a beszélgetők megnyugtatótást szolgáltattak, a felperes nem sértette a munkaköri leírásban foglaltakat, és nem tanúsított a munkaköre ellátásához szükséges bizalomnak meg nem felelő magatartást.

A fellebbezést a Pp. 2020. április 1. napjától hatályos 8. § (2) bekezdés b) pontja, és 630. § (11) bekezdése alapján az ítéletábrá bírálta el, a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 143. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeként a tényállást kellő mértékben feltárta, a releváns tényeket a bizonyítékok egyenként és összességében való értékelésével helytállóan határozta meg, és abból helytálló jogi következtetésre jutott.

A rendkívüli felmentés indoka, az annak alapjául szolgáló magatartás a felperes számára a felmentés indokolása alapján nyilvánvaló, beazonosítható volt, a felmentés megfelelt a világosság követelményének (BH2017.348). Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően helytállóan vizsgálta, hogy a felperes a terhére rótt jogszabálysértéseket ténylegesen elkövette-e az alperes által sérelmezett nyilvános bejegyzésekkel a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 33/A. § (1) bekezdés a) pont], illetőleg tanúsított-e olyan magatartást, amelyre tekintettel közalkalmazotti viszonyának fenntartása lehetetlenné vált [Kjt. 33/A. § (1) bekezdés b) pont]. Az ítéletábrá azzal is egyetértett, hogy e körben a felperes által személyesen kifejtett magatartás volt vizsgálendő, azzal, hogy figyelembe kellett venni azt is, a felperes azt más közalkalmazottak nyilvános beszélgetéséhez kapcsolódva, arra reflektálva tanúsította.

A közalkalmazott az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében biztosított véleménynyilvánításhoz fűződő alapjoga, cselekvési szabadsága korlátozott, a munkaügyi kapcsolat alapját képező az Mt. 8. § (1)-(3) bekezdéseiben meghatározott „hűségi kötelezettség” által; azt nem gyakorolhatja a

munkáltató jó hírnevét, szervezeti érdekeit súlyosan sértő vagy veszélyeztető módon. Ezen követelmény irányadó a közalkalmazottak közösségi oldalon, beazonosítható módon tett megjegyzéseire is.

A felperes maga is részese volt az alperes által fenntartott intézményt ért viharok kapcsán a facebookon folytatott nyilvános beszélgetésnek, maga is kommenteket tett közzé ahhoz kapcsolódóan. Más megszólalókkal ellentétben azonban a felperes kommentjei trágár, vulgáris, a munkáltatót vagy az alkalmazásában álló más közalkalmazottakat sértő, lealacsonyító megjegyzéseket nem tartalmaztak. Az alperes fellebbezésében hivatkozott „szerintem ne menj messzire, hogy ki szerelte azt a lemezt” bejegyzés a munkáltatóra nézve nem tartalmaz jó hírnevet, gazdasági érdeket sértő tartalmat: a megjegyzés hiányában is nyilvánvaló, hogy a beruházásról a munkáltató érdekkörében született döntés, tény, hogy a felszerelt napelemek és a tetőt a vihar megrongálta, a bejegyzés azonban nem szól a felelősségről. A felperes „Lényeg, hogy mindenki jól van!” megjegyzése pedig éppen az előtte tett bejegyzés írójának nyugtatására szolgál, hasonlóan a „Szerencse hogy nem kapott el titeket valami leszakadt akármiről” bejegyzéshez. „A láttam, hogy ott, de a nagy szélben ki tudja mi közelít meg. csak nehogy náthás legyél nekem” a munkáltatóra még közvetve sem vonatkoztatható, értékítéletet nem hordoz. Az ezt követő, ténylegesen vulgáris, a munkáltató és más munkavállalók negatív megítélésére alkalmas bejegyzésekhez a felperes nem csatlakozott, a „Respect Lányok” bejegyzés tartalmában épp arra figyelmezteti a résztvevőket, hogy a korábbi bejegyzések hangvétele nem elfogadható. (Habár a kifejezésnek eltérő jelentés is tulajdonítható lenne, annak beszélgetésben elfoglalt helye és a felperes korábbi kommentjei ezen értelmezésre vezetnek.)

Az alperes fellebbezésében és az elsőfokú eljárás során is a felperes terhére rótták, hogy a más közalkalmazottak által tett, vulgáris, a munkáltató jó hírnevének és gazdasági érdekeinek veszélyeztetésére alkalmas kommentjeit megosztotta, illetve „lájkolta”, ezzel hozzájárult, hogy azokat szélesebb kör ismerje meg, illetve tetszését fejezte ki, szándékerősítőleg hatott a többi kommentelőre. A perben lefolytatott bizonyítás alapján kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a felperes a kommenteket is megosztotta, vagy hogy az egyes bejegyzéseket tényleges „lájkolta” volna. Az alperes a közalkalmazottak számára a facebook használatot tiltó, korlátozó intézkedést nem hozott, ezért önmagában egy a munkáltatót is érintő nyilvános komment - amennyiben az nem sérti a közalkalmazotti vagy mögöttesen alkalmazandó munkavállalói jogviszonyra vonatkozó előírásokat - nem jelenti a közalkalmazotti jogviszonyból eredő kötelezettségek megszegését.

Megjegyzni az ítéletben, hogy egy bejegyzés vagy cikk megosztása annak saját üzenőfalán, oldalon, csoportban való megismerhetővé tétele, nem jelent feltétlenül egyben értékítéletet, a megosztottakkal való feltétlen azonosulást is. Mivel a kommentek eleve nyilvánosak voltak, annak sincs jelentősége, hogy a negatív értékítéletet is tartalmazó bejegyzések az esetleges megosztással szélesebb körhöz juthattak el. Habár a lájkolás elsősorban valóban tetszésnyilvánítás, azonban annak motivációja nem azonosítható, nem jelent azonosulást a tartalommal, nem megállapítható, hogy az ténylegesen a komment tartalmának vagy csupán a kommentelő személyének szól, a felperes saját megszólalásai alapján alappal az utóbbira lehet következtetni. Így az alperesi hivatkozás bizonyítottsága esetén sem lenne alkalmas annak megállapítására, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonyából származó lényeges kötelezettségét vétkesen megszegte, vagy a közalkalmazotti jogviszony fenntartását lehetetlenné tévő magatartást tanúsított.

A véleménynyilvánítás szabadsága a közalkalmazotti viszonyban is csak az Alaptörvény értékrendjére figyelemmel, annak védelme mellett korlátozható az alapjogok korlátozásakor irányadó szükségesség és arányosság tesztje alapján (14/2017. (VI.30.) AB határozat [34] bekezdés. Az alperes által a fellebbezés szerint támasztott elvárás - mely szerint a felperes köteles lett volna

elhatárolódni a kommentektől, vagy egyáltalán nem részt venni a beszélgetésben - nem felelnek meg eme arányosságnak. A véleménynyilvánítás szabadsága az Mt. 8. § (1)-(3) bekezdésben foglalt korlátokkal bármely fórumon, így a facebookon is megilleti a közalkalmazottakat is. Megjegyzi az ítéletábra, hogy a felperes „Respect Lányok” bejegyzése egyfajta elhatárolódásként értelmezhető.

A felperes saját megszólalásai nem tartalmaztak olyan adatot, amely a munkaköre betöltésével összefüggésben jutott a tudomására, és amelynek közlése a munkáltatóra vagy más személyre hátrányos következménnyel jár; mások ilyen tartalmú bejegyzéseikért felelősséggel nem tartozik.

Egyetértett az ítéletábra az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a felperes nem tanúsított olyan magatartást, amely a közalkalmazotti viszony fenntartását lehetetlenné tette volna. A nyilvános beszélgetésben való részvétele, az általa tett bejegyzések nem utalnak arra, hogy munkakörének ellátására alkalmatlan lenne, és nem alapozzák meg az alperes bizalomvesztését sem. A következetes, és a közalkalmazotti jogviszonyra is irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tevő magatartás akkor lehet a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetésének jogszerű indoka, ha emiatt nemcsak a másik fél véleménye szerint lehetetlen az adott körülmények között a munkaviszony fenntartása, hanem a hivatkozott magatartás objektíve teszi folytathatatlaná a munkaviszonyt (BH2020.21.). Nem minősül ilyennek azonban az, ha a közalkalmazott felperes maga az alperes jóhírért, gazdasági érdekeit nem sértő, hangnemében megfelelő kommentet jelentet meg olyan nyilvános facebook felületen, amely sértő, a munkáltató jogos érdekeit is veszélyeztető harmadik személyektől származó bejegyzéseket is tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság mindezekre tekintettel helytállóan állapította meg, hogy a rendkívüli felmentés jogellenes volt, megfelelően rendelkezett annak jogkövetkezményeiről is, ezért ítéletét az ítéletábra a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes a másodfokú eljárás során az illetékekről szóló 1990. évi CXIII. törvény (továbbiakban Itv.) 5. § (2) bekezdésének megfelelő igazolást csatolt, az Itv. 5. § (1) bekezdés (1) bekezdés c) pontja szerint teljes személyes illetékmentesség illeti, ezért a feljegyzett 62 400 forint fellebbezési illeték a Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontja és 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint köteles megtéríteni a felperes Pp. 81. § (1) és (5) bekezdése szerint felszámított másodfokú perköltségét, amelyet az ítéletábra a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapított meg, és a (6) bekezdés alapján mérsékelte, mivel a felperes csak rövid fellebbezési ellenkérelmet szerkesztett.

Debrecen, 2020. július 9.

Dr. Veszprémy Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit sk. előadó bíró,
Dr. Tass Edina sk. bíró

